

Szekeres Mária
 Szent Iván-éjjel

emléket tartanék fátyolnak a Hold elé ma.
 beburkol ez az éjszaka, kincseim számolom:
 egy, még egy – hány pillanat, mi zuhan a
 folyódba, s hány számolatlan, Uram?
 rohan velem az éjszaka, rohan velem a nappal:
 megállni vélek a zeniten – ó, napfogyottan...
 felsír bennem a jövőm – még pólyás öntudatlan.
 nappalaim színét pödri szét forgószeled. tudom
 bár, mit tudni lehet – vihar tépi el majd a lepleket.
 és mégis egy aranykor békéje kísérvé álmom:
 fejem alatt kő a vánkos, és béke szivárogo
 várt, nem várt halálomon. viharok dühe fölött
 kínomon egedbe száll majd egy pille madárnyom...

Tompa Zsófia
 előtted

vannak a fényeid
 és vannak a rejtett árnyak
 árkuksban bújok el mert
 félek hogy nem talállak

tudom pedig hogy nem
 nem erre kéne mennem
 kéne fényedbe vesznem
 ragyognom fény szemedben

nem félni attól így
 hogy leplezetlenül álljak
 mert vannak a fényeid
 és bennem vannak az árnyak